

Biskop Thomas: Troens styrke, håpets kraft 10

Jostein Ørum: Et trassig håp 12

Gulnara fant håp i Jobs bok 6

**‘Sæle dei som hungrar og tørstar
etter rettferda, dei skal bli metta.’**

Aleksej Navalnyjs livsmotto til han blei drepen i Putins fangeleir 4

Fra kvikksand til klippe

■ **Kjære venner i Norge.** Syria er ferdig med den kriminelle Assad. Men vi er usikre på dem som har tatt over. Hva venter oss? Vil de akseptere oss kristne, slik de har forsikret oss om? Eller vil det skje med oss som med de kristne i Irak? Vi kjenner røttene til våre nye makthavere. Det er fundamentalistisk islam. Vi er fortsatt usikre.

Jeg håper på en fremtid der mange kristne og muslimer som har flyktet, en dag kan vende tilbake. Jeg kommer ikke til å dra. Jeg vil finne måter å arbeide videre på. Jeg vil fortelle de nye makthaverne om Bibelen. Det er ikke vår svakhet som kristne at vi elsker muslimer, det er vår styrke. Jesus elsker folket vårt.

Vi i Syria trenger at kvikksanden blir forvandlet til en klippe. Jesus er vår klippe.

Sannheten

Jesus sa: «Sannheten skal sette dere fri!» Det sier han fortsatt. Og når «Jesus setter dere fri, blir dere virkelig fri.»

Jesus er Sannheten. Når vi fortsetter å la ham være Herre i våre liv, vil vi komme til et sted der Jesus gjør veien fremover til hans rike veldig klar for oss. Til tross for omstendighetene, vil vi finne liv.

George Andrea leder Bibelselskapet i Syria.

Foto: Bibelselskapet

Fellesskapet

Men akkurat nå er det opp til oss å ta et skritt fremover og begynne å leve. Uansett hva fremtiden bringer, vil vi stå på et solid fundament. Jesus er Ordet. Akkurat nå trenger alle i Syria hans ord. Vi i Syria trenger at kvikksanden blir forvandlet til en klippe. Jesus er vår klippe.

I Syria trenger vi ikke enda en stor og viktig mann. Vi trenger å jobbe sammen for å gjenoppbygge landet. Vi ønsker å være en del av dette. Det handler ikke om at jeg er kristen, en annen er alawitt og en annen er muslim. Nei, vi må se hverandre som syriske mennesker, og vi trenger hverandre. Det som er godt for meg, bør være godt for alle andre. Vi trenger å vite at Gud er kjærlighet.

Hilsen

George Andrea,

ALEPPO, SYRIA

Utgiver:

Stefanusalliansen

Adresse:Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:

23 40 88 00

Ansv. redaktør:Johannes Morken
jm@stefanus.no**Redaksjon:**Hilde Skaar Vollebæk
Marianne Haugerud
Eva Frydenborg**Forsidebilde:**Blomsterhav på grav-
ferdsdagen til Navalnyj.
Foto: Shutterstock**Design:**

Von: Bendik Schøien

Trykk:

Kai Hansen Trykkeri

Opplag:

17 300

Gavekonto:

3000 14 57922

VIPPS:

19013

sammen for de forfulgte

Stefanusalliansen er en
misjons- og menneske-
rettsorganisasjon med
et særskilt fokus på
trofrihet.Synspunkter i artikler
står for forfatteres og
intervjuobjektors regning.
Stefanusalliansens
meninger kommer til
uttrykk i artikler skrevet av
staben.Vi følger person-
opplysningsloven.**Magasinet kommer
gratis sju ganger i året.**
Bestill med SMS:
MAGASIN til 2377 eller
post@stefanus.noTilgjengelig som
podkast. Kontakt
KABB:
kabb@kabb.nowww.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Håp i mørketida

Vi har ønskt kvarandre eit godt nytt år. Men samstundes kjenner vi på djup uro for at det kan bli eit dårleg år. Til dømes for fleire land med ei rik norsk misjonshistorie.

■ **I India**, til dømes. Meir enn 400 kristne leiurar roppte i nyttårshelga eit rop om hjelp i ein appell til sine eigne statsleiarar etter seksdobling av rapporterte trugsmål og valdsangrep på ti år. Så langt held dei indiske statsleiarane fram med å vera tause. Kva vil norske politiske leiurar og kyrkjeleiarar svara på naudropet?

I Indias naboland i aust, Bangladesh, er islamistiske parti styrkt etter at statsministeren flykta til India som følgje av eit folkeleg, sosialt opprør. Kristne og hinduar er under auka press. Til Indias naboland i nord, Nepal, har hindunasjonalismen spreidd seg.

Demokratiet slit

Globalt er det mange teikn til at demokratiet er i tilbakegang. Den berande tanken om at menneskerettane er universelle, at dei gjeld alle og over alt i verda, møter sterkare motstand.

Religiøs nasjonalisme breier om seg i hindunasjonalistisk, buddhistisk og islamistisk drakt. Kinesisk overvakingsteknologi og ideologi er eksportvare. Mange land vel å definera menneskerettar som det passar autoritære leiurar.

Vestlege land vil i aukande grad bli møtt med kritikk om å ha doble standardar. Kritikken kjem frå land som allierer seg anten med Kina eller India i eit globalt maktspel.

Vi på vår side spør korleis norske styresmakter vil halda oppe kampen for menneskerettar i møte med globale stormakter som systematisk undergrev til dømes trusfridommen.

Og så ventar vi med uro: Kva respekt vil «leiaren for den frie verda» ha for demokratiske verdiar på heimebane? Han starta med å setja fri frå fengsel folk som med vald storma Kongressen i 2021, også dei som truga Trumps dåverande visepresident, Mike Pence, på livet. Det lovar ikkje godt.

Tekstar om håp

I dette magasinet har vi samla tekstar om menneske som fortel kvar dei finn håp i mørketider. Les til dømes vitnesbyrdet til Aleksej Navalnyj. Den russiske opposisjonspolitikaren og advokaten døydde i ein av Vladimir Putins mest brutale fangeleirar den 16. februar i fjor.

Då det såg som mørkast ut, memorerte Navalnyj Bergpreika, og tok eitt av versa også til sitt eige livsmotto: «Sæle dei som hungrar og tørstar etter rettferda, dei skal bli metta.»

Kan vi finna håp og kraft i dei same orda som heldt Aleksej Navalnyj oppe i mørketida? ■

” Kan vi finna håp og kraft i dei same orda som heldt Aleksej Navalnyj oppe?

■ **Johannes Morken**
Redaktør

Troens dype kraft

Moskva 1. mars 2024: Støttespillere tar farvel med Aleksej Navalnyj i forbindelse med begravelsen. Han døde 16. februar i fangelse. Foto: Shutterstock

Aleksej Navalnyj, som døde i Putins fangeleir, forsøkte å leve etter Jesu ord: «Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes».

TEKST: JOHANNES MORKEN

» Min jobb er å søke Guds rike og hans rettferdighet.

Aleksej Navalnyj, før han døde i russisk fangeleir

■ **Aleksej Navalnyj** var Vladimir Putins fremste kritiker, som opposisjonspolitiker og advokat. I 2020 var han nær ved å dø etter å ha blitt forgiftet med den militære russiske nervegiften Novisjok. Etter sterkt press ble han sendt til et sykehus i Berlin.

Da han ble frisk, bestemte Navalnyj seg for å vende hjem til Russland i januar 2021. Han ble umiddelbart arrestert. I boken «Patriot. En selvbiografi» (Gyldendal, 2024) forteller Navalnyj om sine valg. Han regnet med å bli forgiftet igjen. Han døde i en fangeleir 16. februar 2024.

«Sett på som sprø»

I en rettssal fortalte Navalnyj dommeren at han, som en gang hadde vært en militant ateist, var blitt kristen. Han fortalte dommeren at hans kolleger i Fondet for bekjempelse av korrupsjon hadde gjort narr av den tidligere militante ateistens kristne tro. Navalnyj sa at folk som ham bare måtte regne med å bli sett på som sprø og rare av moderne, sekulære mennesker.

Men i Bergprekenens vers om å «hungre og tørste etter rettferdigheten», fant Navalnyj mot: Han var overbevist om at det var rett å reise tilbake til Russland, for å kjempe for sitt land og for frihet og rettferdighet. Han ville ikke være enda en som løy for sitt eget folk.

Han memorerte samtlige 111 vers i Bergprekenen. De ga ham kraft til å stå imot skremser og terroriserende måneder i isolat. Putins fremste kritiker innså at han ikke ville komme levende ut. Han og kona Julia valgte sammen å innrette sine liv etter dette.

«Hvis det skulle gå bedre, ville det vært fantastisk, men vi vil ikke regne med det eller ha grunnløse forhåpninger.» Men de ga aldri opp.

«Tro gjør det lettere å leve»

Navalnyj skriver at «det å være troende gjør det lettere å leve og i enda større grad å engasjere seg som opposisjonspolitiker. Troen gjør livet enklere.»

For å motstå håpløsheten og skremslene spurte Navalnyj seg selv, liggende på køya med blikket vendt mot køya over, om han var «kristen innerst inne».

«Det er ikke avgjørende at du tror at noen gamlinger ute i ørkenen levde til de ble 800 år eller at havet bokstavelig talt delte seg. Men er du en disippel av religionen hvis grunnlegger ofret seg for andre og betalte prisen for deres synder? Tror du på sjelens udødelighet og resten av de kule greiene der?»

«Søke Guds rike»

«Hvis du kan svare et ærlig ja, hva har du da å bekymre deg for? Hvorfor skulle du mumle lavt noe du leser i en tjukk bok du har på nattbordet? Bekymre deg ikke for morgendagen for den greier fint å ta vare på seg selv.»

«Min jobb er å søke Guds rike og hans rettferdighet og overlate til gode gamle Jesus og resten av familien hans å ta seg av alt det andre. De kommer ikke til å svikte meg og vil ordne opp med alle mine plager. Som de sier i fengselet her: De vil ta slagene for meg.» ■

Blomsterhav på Aleksej Navalnyjs gravferdsdag.

Foto: Shutterstock

Gulnara brukar si eiga smerte til å hjelpe andre som lever med smerte. Foto: Johannes Morken

Fann håp hos Job

Slekta ville tvinga henne til å forneakta trua på Jesus. Då dottera døydde av kreft, fann Gulnara håp i Jobs bok.

TEKST: JOHANNES MORKEN, TBILISI, GEORGIA

■ – **Eg vil aldri** forneakta trua på Jesus, seier Gulnara til Magasinet Stefanus. Vi møter henne i Tbilisi i Georgia under ein konferanse der Stefausalliansen samla leiarar for kyrkjer og kristne fellesskap i heile Sentral-Asia.

Gulnara frå Shymkhet i Kasakhstan veit kva press er. Då ho i 1994 – frå muslimsk bakgrunn – kom til tru

på Jesus, våga ho ikkje å fortelja det til familien. Dei næraste var ikkje aktive muslimar. Andre i slekta var overtydde og leiande muslimar.

– Eg sa ingenting fordi eg var redd for at dei ikkje ville forstå meg. Eg visste om andre som var blitt utsette for hardt press frå familiane sine.

Forvandla

Men den nye trua forvandla Gulnara. Ho byrja be om tilgjeving for ting ho meinte ho måtte ordna opp i. Ho gjekk først til faren.

– Far svarte at eg ikkje hadde noko å be om tilgjeving for, men han blei rørt og gråt. Også mor mi blei overraska. Eg bad også brørne mine og svigerinnene om tilgjeving.

Nokre slektningar fann likevel snart ut at Gulnara hadde byrja å følgja Jesus. Dei fekk fleire med på å pressa henne til å fornekta trua.

– Under minnemiddagar etter at bestefar døyde i 1995, vart eg dømd – bokstaveleg talt. Slegtningar manipulerte far og mor for at dei skulle få meg til gje opp trua. Mor sa til meg at far ville forkasta meg dersom eg ikkje gav opp Jesus. Då eg ikkje ville fornekta trua, sa mor gråtande at eg måtte gje opp trua for hennar skuld. Men eg ville ikkje fornekta Jesus. Han gav livet sitt for syndene mine.

«Ho er tapt for dykk alle»

Faren prøvde å overtala Gulnara kvar gong dei møttest, men nådde ikkje fram. Ein slektning på farssida – ein muslimsk lærd – konfronterte henne: «Eg spør deg ein siste gong: Vil du fornekta Jesus? I den siste tida vil Muhammed koma. Når eg står framfor Muhammed, vil han spørja meg: 'Har du gjort alt for å få Gulnara tilbake til islam?」

– Eg svarte: «Jesus vil koma, ikkje Muhammed. Jesus vil ta meg med. Eg tek frå deg ansvaret.» Då snudde mannen seg mot slekta: «De har alle høyr det. I dag er ho endeleg tapt for dykk alle. Eg seier frå meg ansvaret.»

Trass i usemja: Gulnara heldt fram med å gjesta foreldra. Ho fortalte bibelhistorier til faren og gav han praktisk hjelp. Ein dag takka faren for hjelpa, men sa han ikkje ville høyra fleire bibelhistorier. Gulnara svarte at det kanskje var på grunn av bibelhistoriene at ho kom for å hjelpa.

– Men så ein dag i år 2000 sa far til meg: «Eg ser at mor di, brørne dine og svigerinnene dine ikkje er som deg. Fortel historiene til dei også.» Då byrja eg å

” Slegtningar manipulerte far og mor for at dei skulle få meg til å fornekta Jesus.

Gulnara

fortelje bibelhistorier til resten av familien. Veslebroren min og kona tok imot Jesus. Slik kom fleire til tru.

Kreftsjuk dotter dør

Gulnara og mannen hadde gifta seg i 1991. I 1992 fekk dei Lisy, den første av to døtrer. I januar 2010, då ho var 17, fekk Lisy påvist sarkom, ei sjeldan kreftform. Etter rundar med cellegift, to operasjonar og stråling gjekk det likevel nedover. I september slutta legane med cellegift. Lisy sa at ho var utmatta: «No vil eg heller reise til Jesus, for eg er så sliten.»

I oktober blei Lisy med Gulnara og svigerinna til mora til ein konferanse i Istanbul, arrangert av blant andre Stefanusalliansen. Ho vart beden for.

– Lisy var så glad i Istanbul, ho hadde ikkje smerter. Eg trudde sjukdommen var borte.

Men då dei kom heim, vart Lisy berre sjukare.

– Ho ville ikkje ha meir smertestillande. Då visste eg at ho ikkje ville overleva utan eit mirakel, seier Gulnara og legg til:

– Lisy elska Jesus og las mykje i Bibelen. Det siste ho sa, var: «Jesus kjem for å henta meg. Eg reiser med han.»

Til far sin sa den sjuke dottera: «Når eg dør, må du ikkje klandra Gud og ikkje venda ryggen til han.»

I november døyde Lisy. Far hennar kjende seg svikta av Gud og slutta å tru. Men, seier Gulnara, han har aldri prøvd på hindra henne og den andre dottera i å tru.

Visdom om sorg

Gulnara sjølv hugsar lite frå dei tre første åra etter at dottera døyde.

– Eg gjekk som ein robot. Eg tenkte på å ta livet mitt, alt var meiningslaust. →

Muslimske kvinner i Kasakhstan utanfor ein moské etter bøn. Foto: Shutterstock

Eit norsk par, Mette og Harald Vindenes, hadde vore misjonærer i Kasakhstan. I 2011 reiste Gulnara og ei venninne på besøk til dei norske venene. I Noreg fekk Gulnara hjelp til å tenkja på andre ting enn sjølv-mord.

– Ei kvinne som bad for meg, gav meg mykje visdom. Ho forklarte at det er rett å sorgja. Men eg måtte læra å handtera sorga slik at ikkje sorga overtok livet mitt.

Gulnara held fram:

– I tre år hadde eg spurt Gud: «Kvifor?» No byrja eg å spørja: «For kva?» I åra etterpå har eg møtt mange kvinner med svært vonde erfaringar. Eg kan på djupt plan forstå smerta deira og trøysta dei. Erfaringane mine hjelper meg også når eg deler evangeliet.

Når nokon spør Gulnara kvifor ho veit at dottera er i himmelen, svarar ho:

– Lisya meinte alvor på dødsleiet. Ho visste kvar ho skulle og med kven ho reiste.

– *Eg har høyrte mange kristne frå Sentral-Asia seia at dei mirakuløst blei helbreda etter at dei kom til tru på Jesus. Du trur utan mirakel. Kvifor?*

– Eg trur på Guds Ord. Det største mirakelet for meg er frelsa i Jesus Kristus. Han leid, vart krossfesta, døydd og stod opp igjen for meg, for syndene mine.

Kvinner og Bibelen

Gulnara leier ei gruppe på åtte kvinner. Dei møtest heime hos henne.

Eg kan på djupt plan forstå smerta deira og trøysta dei.

Gulnara

– Eg lagar god mat – salat, bakarvarer og kanskje ein pai. Vi les og memorerer ei forteljing frå Bibelen. Så snakkar vi saman ut frå spørsmål.

Gulnara har funne trøyst i Jobs bok i Bibelen.

– Då Lisya døydd, las eg Job. Han mista barn. Han mista nesten alt. Eg tenkte at erfaringa mi ikkje var så ille som det Job var gjennom. Han tok imot det som både var godt og vondt. Eg fekk sjå korleis Gud velsigna Job, meir dei siste åra enn dei første. Eg fekk håp av å lesa Jobs bok. Gud elska Job. Gud vende Jobs lagnad då Job bad for venene sine, seier Gulnara.

– Eg tek med meg mi eiga smerte inn i møte med andre menneske og kjenner at eg kan vera til hjelp. ■

TRAPPER OPP UTKASTELSER

Antalya-kirken i Tyrkia nådde 1000 nye med evangeliet i julen. Samtidig kom en ny bølge av utkastelser av misjonærer.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Julespill under et av Antalya-kirkens utadrettede arrangementer. Foto: Antalya Evangelical Church

■ **Antalya-kirken**, som Stefanusalliansen støtter, hadde i julen to store og tre mindre arrangementer i og utenfor kirkens tre egne kirkelokaler.

– Nesten 1000 nye fikk høre evangeliet og fikk et nytestamente som gave, sier pastor Ramazan Arkan.

Trusler mot kirken

Flere titalls tusen invitasjoner ble delt ut. Det medførte en rekke telefoner med stygge karakteristikk og trusler. Også fordi en kirke i Istanbul ble beskyttet, stilte politiet med ekstra vakthold.

– Det er vi takknemlige for. Ingenting skjedde under våre arrangementer, sier Ramazan.

Men det vekker dyp bekymring at myndighetene har satt i gang en ny aksjon for å kaste ut utenlandske misjonærer. Flere titalls utenlandske kristne med tjeneste i protestantiske kirker har siden 16. desember fått brev med kode N&2: De er utestengt fra landet.

Minst 163 kastet ut

Siden 2019 har minst 163 fått slike koder. Ved utgangen av 2023 var tallet 115. I midten av januar hadde minst 48 nye fått varsel om

samme skjebne. I tillegg kommer familiemedlemmene.

– Det var et sjokk å bli deportert, ikke minst siden jeg de siste to årene har reist inn og ut av Tyrkia for å drive hjelpearbeid etter jordskjelvene, sier Jerry Mattix i en video. Han møtte en stengt grense på en flyplass.

– Jeg får nye beskjeder hver dag, dette ser ikke ut til å stoppe, sier pastor Ramazan som også leder Den protestantiske alliansen, et fellesskap for drøyt 200 menigheter og fellesskap. Han legger til:

– Menighetene mister medarbeidere. Og alle utlendinger i menighetene lever sammen med sine familier i panikk og uro for at dette også vil ramme dem.

Styrker kirken

Pastor Ramazan sier at menighetene nå må utdanne lokale ledere. Antalya-kirken er i gang. Til høsten åpner kirken et senter som også skal brukes til opplæring.

– Misjonærenes trofaste bidrag har gjort at vi har kunnet gjøre mer enn vi ellers kunne ha gjort. På lengre sikt vil det styrke kirkene å ha mange flere lokale ledere, sier Ramazan. ■

Nigeria: Den blasfemidømte humanistlederen Mubarak Bala er satt fri. Han ble i 2022 dømt til 24 års fengsel for blasfemi. I fjor ble straffen redusert til fem år.

Mubarak Bala. Foto: CSW

Iran: Minst 40 kristne ble arrestert i julen. Julen er alltid høytid for arrestasjoner.

Usbekistan: To bygninger som hører til baptistkirken i byen Urgench er jevnet med jorden. En moské i Tasjkent led samme skjebne.

Okkuperte Ukraina: Bevæpnede og maskerte menn avbrøt gudstjenester i en baptistkirke i Melitopol tre ganger mellom oktober 2023 og november 2024.

Tyrkia: En protestantisk kirke i Istanbul ble skutt mot 31. desember. Den 2. januar arresterte politiet to mistenkte. En av dem skal ha ropt: «O vantro, dere vil bli beseiret og samlet sammen og forvist til helvete.» Naboene har uttrykt sin sorg over angrepet.

Kirgisistan: Parlamentet har vedtatt nye lover som vil stramme inn trosfriheten. «En svært farlig lov», sier en religiøs leder som ikke våger å stå frem med navn.

Usbekistan: Åtte muslimske menn er dømt til mellom 6 og 10 års fengsel for utøvelse av trosfriheten. Familiene er truet med at straffene blir lengre dersom dommene ankes eller kritiseres i media.

Les mer på

www.forum18.org og www.stefanus.no

Budskap til de unge

Troens styrke og håpets kraft er vår største gave til neste generasjon.

■ **Det gjør vondt** å skulle si det, men mange unge kristne egyptere vil møte negative hendelser i livet. Noen vil oppleve urett knyttet til skolegang, studier, forretninger og konflikter i samfunnet. Andre vil møte sterke reaksjoner som nærmer seg bitterhet og hat.

De som ser oss fra utsiden, vil kunne tenke at dette blir for mye, at byrden blir for tung å bære. Men for oss i Egypt er dette noe vi lever med. Vi har vokst med kunnskapen om dette. Derfor har vi også utviklet måter å overleve på, med vår tro, selvrespekt og tillit intakt. Det er en sterk overbevisning hos oss om at vi ikke skal være redde.

Ikke gi etter

Uansett hva som hender, om det er fare, trusler eller urett, skal vi ikke gi etter for frykten.

Vi skal alltid tro og tenke at det finnes håp, at det vil åpne seg en utgang mot det gode.

Samtidig ligger ideen om martyriet dypt i vår oppdragelse og identitet. Men ideen om martyriet opptrer ikke alene. Den er kombinert med vissheten om at Gud er undrenes Gud.

Gud er en Gud som ser, og som kan bli sett av oss, i de vanskeligste situasjoner.

Vi har et holistisk syn på tilværelsen. Vi tror på en helhet der alt til slutt skal bli godt. Gud skal vise sitt nærvær på sin underfulle måte.

I Jesu navn

I Jesu navn har vi en styrke som bærer oss gjennom alle utfordringer og konflikter. Vi som er eldre, vet at denne styrken finnes. Den har vært der i våre liv siden vi selv var unge. Uansett hvilken urett vi opplevde, ble vi ikke brutt ned. Vår tro falt ikke sammen.

Vi opplevde smertefulle erfaringer og mange skuffelser, men i alt dette var vi rike. Vi eide troens styrke og håpets kraft. Det er vår største gave til neste generasjon. ■

TEKST: BISKOP THOMAS, FORTALT TIL EYVIND SKEIE I BOKEN «I KJÆRLIGHETENS SIRKEL».

” Uansett hva som hender (...) skal vi ikke gi etter for frykten.

Biskop Thomas

Under raketten vokser kirken

■ **Iran er ofte** i nyhetene, assosiert med terror og atomvåpen. Men dette er bare den ene siden av historien. Den andre siden er at Guds lys skinner i mørkret: Iran er hjem for en av verdens hurtigst voksende kirker.

Pars Theological Centre har i mer enn et tiår gitt unge iranske kristne teologisk utdanning, lederopp-læring og rådgivning. Vi underviser Bibelen for mer enn 500 fremtidige ledere. Hundrevis av studenter fra Pars leder allerede iranske kirker og fellesskap i Iran – og kirker og fellesskap utenfor Iran.

Milliarder av dollar som investeres i våpen og krig, kan ikke gjøre det som evangeliet kan utrette for Iran. Intet er mer effektivt for fred enn å støtte den voksende iranske kirken ved å trene og utdanne dens fremtidige ledere. ■

TEKST: MEHRDAD FATEHI, LEDER AV PARS THEOLOGICAL CENTRE, SOM STØTTES AV STEFANUSALLIANSEN.

Mehrdad Fatehi. Foto: Pars Theological Centre.

Les mer, se video
Skann QR-koden med kameraet på mobilen og se video.

Se Song Byeok-video
Skann QR-koden med mobilkameraet. Se video med Song Byeoks tegninger og historie.

Song Byeoks far døde under andre forsøk på å krysse grenseelven til Kina. Tegning: Song Byeok

Skaper håp med kunst

■ **På 90-tallet** jobbet Song Byeok som lojal propaganda-kunstner for diktaturet i Nord-Korea. Han trodde på det alle ble fortalt: Nord-Korea var paradiset på jorden. Kim Jong-il var folkets gud.

Men under hungersnøden som drepte millioner, innså Song at Nord-Korea ikke var et paradiset, men et helvete på jord. Søsteren hans sultet i hjel. Moren døde. Faren druknet da han og Song ulovlig og for andre gang forsøkte å krysse Tumen-elven for å skaffe mat i Kina.

Etter farens drukningsdød ble Song sendt i fengsel. Slag, sult og hardt tvangsarbeid i seks måneder fikk ham til bare å vente på døden. Men fengselskommandanten ønsket ikke å bli ansvarlig for håndteringen av et lik. Song ble løslatt, knapt i stand til å stå på beina.

I 2002 klarte Song å krysse grenseelven og ble hjulpet av kristne i Kina til sikkerhet i Sør-Korea.

Song Byeok er takknemlig til Gud og dem som tok risikoen for å hjelpe. Som kristen ser Song det som et kall fra Gud å bruke sin kunst til å kjempe for friheten til folket i Nord-Korea. ■

Song Byeok.
Foto: Privat

Kristne blant hmong-folket i fjellområder nord i Vietnam har bygget sin egen kirke. Foto: Ingvar A. Isene

Et trassig håp

■ Denne sangteksten skrev jeg i forsetet på en hvit Ford Transit gjennom timevis og dagevis langs ensomme veistrekninger nord i Vietnam. Jeg var den lengste i følget og fikk derfor sitte i forsetet og hadde litt bedre plass til beina enn de andre, slik at jeg kunne ha en liten notatbok og en penn i fanget.

Ordene og versene ble til i de stille periodene som iblant senket seg i minibussen. Vi kjørte rundt i en uke med en mann som

minnet meg ganske mye om apostelen Paulus. I sin levetid har han bygget et kirkenettverk med flere menigheter enn Den norske kirke har til sammen. Han har vært fengslet tre ganger, og historiene jeg hører denne uken er fulle av mørke og lys, de er spekket av håp og fortvilelse, motstand og hengivelse.

Hver dag møtte vi nye mennesker som tror og som har gitt livet sitt til å bygge en kirke der ingen ting ligger til rette for det. Vi stoppet i små landsbyer og møtte de første i området som ble kristne, vi satt i kirker sammen med dem som har bygget kirken med sine egne hender. Det er veldig forskjellig, men også veldig likt fra den kirken jeg selv lever i.

Ettersom dagene gikk og møtene med en undertrykt kirke ble flere, ble jeg fylt av et trassig håp. Og dette måtte jeg skrive noe om. Jeg ville si noe om den kirken som er så mye, som er så ulik og sprikende, men likevel stor og samlende.

Mens jeg skrev så jeg for meg den verdensvide kirke, min og deres kirke, sammen i en evig sang som bobler og løfter seg gjennom verden. Noen ganger er det som om jeg kan høre denne sangen allerede, andre ganger ikke. Til sist ble det til fire vers om og til den ene kirken som jeg selv – og de – elsker og tilhører.

Kristin Minde har satt vinger til ordene. ■

TEKST: JOSTEIN ØRUM

Syng Kirke, ut, syng natt og dag

T: Jostein Ørum

M: Kristin Minde

Majestetisk

H -/D# E H G# G#/C
 Syng, kir - ke, ut, syng natt og dag. Syng sam-men
 Syng, kir - ken én, syng bun - det fri. Stem sam-men

6 C# C#/F F# B/F# F# H B/D#
 al - le fol - ke - slag! Til han som er vår bror og
 i en mel - o - di som sam-ler folk fra vest og

11 F#(sus4) F# F#/A# F#/C# D# D#/G G#m
 far. Og han som gir og han som tar.
 øst. Det er en sang om lys og trøst.

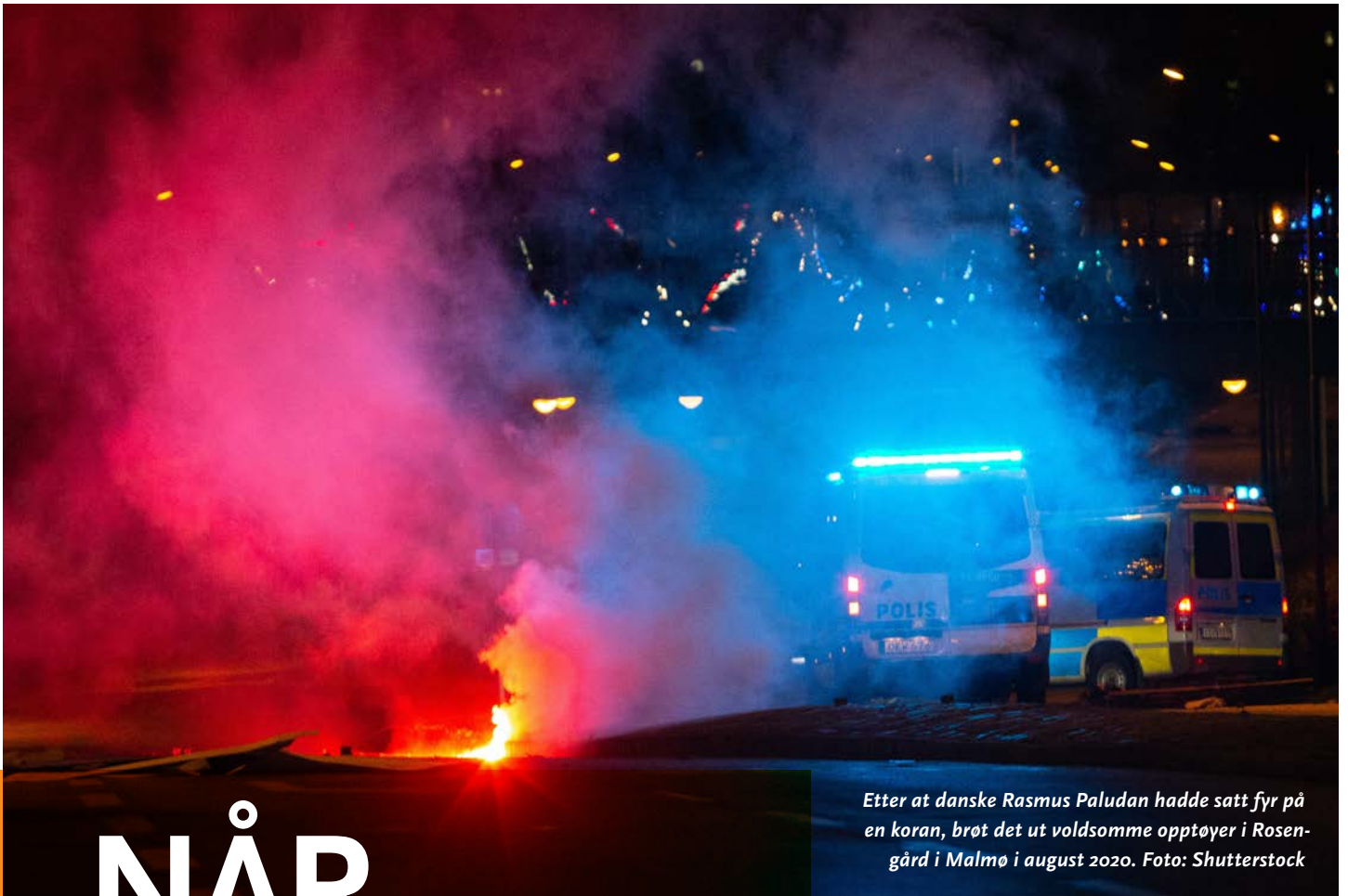
15 H -/D# E G#(sus4) G#m F#(sus4) F# H
 Du er he - le Kirk - ens her - re.
 Du er al - le kirk - ers her - re.

Rop, kirke, ut, sprenge alle bånd,
 ved Fader, Sønn og Hellig Ånd.
 Bøy deg og reis din bror som falt,
 og vær din søsters lys og salt.
 Du er alle menneskers herre.

Syng, kor fra sør og kor fra nord,
 en symfoni av dem som tror
 på samme himmel og som ber
 til samme Gud, til han som ser.
 Du er hele jordens herre.

Copyright © Minde 2024

” Ettersom (...) møtene med en undertrykt kirke ble flere, ble jeg fylt av et trassig håp.

Etter at danske Rasmus Paludan hadde satt fyr på en koran, brøt det ut voldsomme opptøyer i Rosengård i Malmø i august 2020. Foto: Shutterstock

NÅR KORANER BRENNES

Danmarks forbud mot koran-brenning holder liv i den internasjonale blasfemidebatten.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

■ **Sommeren 2023** holdt lederne i de fleste NATO-land pusten. Helt siden Russlands fullskala invasjon av Ukraina ville både Finland og Sverige innlemmes i forsvarsalliansen. Tyrkia satt med den avgjørende stemmen, men hadde lenge trenert Sveriges opptak blant annet begrunnet i en provoserende koran-brenning utenfor Tyrkias ambassade i Stockholm. Tyrkia brukte det de omtalte som «rasistisk hatkriminalitet» og «terrorhandlinger», som pressmiddel inntil Sverige var villig til å innfri en rekke krav.

Sikkerhetsproblem

De i overkant av 500 koran-brenningene i Sverige og Danmark dette året satte fyr på mer enn en hellig skrift. De forsuret forholdet til en rekke muslimske land, og Sverige og Danmark pådro seg terrortrusler fra al-Qaida.

I Irak ble den svenske ambassaden stormet, og Irak innførte boikott mot svenske bedrifter. Svenske og danske ministre omtalte

” Mange blasfemilover er skrevet for å sikre maktposisjonen til majoriteten.

situasjonen som «et nasjonalt sikkerhetsproblem». I tillegg til NATO-spørsmålet ble også handelsavtaler og sikkerheten til diplomater satt i tvil. Dramaet truet dessuten sikkerheten til kristne i Pakistan.

Danmark og Sverige løste floken på vidt forskjellige måter. Sverige tillot ikke-voldelige demonstrasjoner med politibeskyttelse. Etter press fra Organisasjonen for islamsk samarbeid (OIC) valgte Danmark derimot å innføre et totalforbud mot brenning av hellige skrifter. Aktører i sivilsamfunnet kritiserte loven som en videreføring av den tidligere sovende blasfemiloven, som ble fjernet i 2016.

Blasfemiforbud?

Koran-brenningene og Danmarks nye forbud fornyet debatten om blasfemi i Skandinavia. I juli 2023 vedtok så FNs Menneskerettighetsråd en resolusjon som omtaler koran-brenning som «religiøst hat som oppfordrer til diskriminering, fiendtlighet eller vold». Resolusjonen oppfordrer stater til å innføre forbud mot brenning av hellige tekster. Flere vestlige land tolket teksten som et internasjonalt blasfemiforbud, og stemte imot.

Striden om hvorvidt angrep på det hellige, gjenstander, doktriner og symboler skal anses som et menneskerettighetsbrudd eller ikke, har pågått i FN over flere tiår. Organisasjonen for islamsk samarbeid (OIC) har vært en sterk pådriver for et internasjonalt forbud mot blasfemi. Vestlige land hevder derimot at det er enkeltmennesker, og ikke religionene i seg selv, som har rett til beskyttelse mot hatprat som kan føre til diskriminering og vold.

Misbruk av blasfemilover

Et sterkt argument mot blasfemilover er at de verken beskytter retten til trosfrihet eller ytringsfrihet. Ytringsfriheten gir alle mennesker retten til å uttrykke sine religiøse og politiske meninger, selv om disse virker støtende og uakseptable av andre. Trosfriheten beskytter ikke mot religiøse fornærmelser.

Dessuten virker blasfemilover ofte diskriminerende mot minoriteter. Mange blasfemilover er skrevet for å sikre maktposisjonen til majoritetsbefolkningen. Majoritetsreligionen beskyttes mot kritikk, mens samme beskyttelse ikke gis til minoritetene. Det er ikke uvanlig at minoriteter blir falskt anklaget for blasfemi, kanskje for å løse en nabokonflikt. Stefanusalliansens

samarbeidspartner i Pakistan, Human Friends Organisation (HFO), bistår mange familier som har fått sine liv ødelagt på tragisk vis på grunn av falske anklager. HFO støttet lenge kristne Asia Bibis kamp i rettssystemet, helt til hennes løslatelse i 2019. Hun satt fengslet i ti år og ble i 2010 dødsdømt for blasfemi – helt uten bevis.

Hatprat

Danmarks nye blasfemilov, fra november 2023, har så langt ikke ført til noen dommer. Provokatøren Rasmus Paludan, som brente koraner både i Danmark og Sverige, er blitt dømt til fengsel for «hets mot en folkegruppe». I likhet med Norges forbud mot «hatefulle ytringer» skal slike lover beskytte individer og grupper mot diskriminering og vold på grunn av rase, religion, kjønnsuttrykk, eller andre beskyttede egenskaper. Slike beskyttelser er påbudt under internasjonal rett. Religioner er derimot ikke beskyttet mot kritikk.

Det er sterke bevis for at hatefulle ytringer mot minoriteter kan føre til diskriminering, vold og overgrep. Det som startet som hatefulle ytringer mot jøder, førte til Holocaust.

Grensen mellom religionskritikk, som er tillatt under internasjonal rett, og trusler mot religiøse minoriteter, er ikke alltid enkel å trekke. Men internasjonale eksperter er enige om at den beste løsningen er å bedømme hvert enkelt tilfelle for seg ut ifra konteksten ytringen skjer i, snarere enn å innføre et generelt forbud mot religionskritiske ytringer. ■

Trosfrihet og ytringsfrihet

Stefanusalliansen lanserer nytt undervisningshefte: «Trosfrihet og ytringsfrihet», som tar opp temaer som blasfemi, hatprat mot minoriteter og forbud mot misjon. Vi har tidligere gitt ut to andre undervisningshefter:

- *Tros- og livssynsfrihet for alle*. På mer enn et dusin språk.
- *Tros- og livssynsfrihet for alle. Fokus på kvinner*. På norsk, engelsk, arabisk og fransk.

Stefanusalliansens nye hefte om trosfrihet og ytringsfrihet. Det kommer først på engelsk.

Les mer

På de neste sidene kan du lese om stater som vil forby misjon.

Kina forsøker å tvinge kristne til å tilpasse seg kommunistpartiets ideologi. Bibelen leses med stor iver. Foto: Privat

Ingen tvang til tro

Ingen skal tvinges til tro. Men ingen skal heller nektes å dele sin tro.

TEKST: VIJA HEREFOS

■ **Å dele de gode** nyhetene fra evangeliet er en grunnleggende del av den kristne tro. Retten til å ha en tro er uatskillelig knyttet til retten til å dele den. Både artikkel 18 og artikkel 19 i den universelle erklæringen om menneskerettigheter slår fast retten til å dele sine overbevisninger.

Likevel er det i mange land sterke begrensninger eller nær sagt ulovlig å dele sin tro. Lover er innført for å beskytte majoritetsreligionen, ofte tett knyttet til statsmakten.

Disse lovene straffer alle som fremmer en annen religion eller inviterer medlemmer av majoritetsreligionen

til å konvertere. Konvertering til majoritetsreligionen straffes imidlertid ikke, og noen ganger oppfordres eller belønnes det til og med.

Konverterings-forbud

For eksempel har India 12 delstater som har vedtatt «anti-konverteringslover». Lovene kalles «trofriehtslover». Men de stiller opp så strenge vilkår og har så harde straffebud at de i praksis forbyr konvertering. Kristne som driver med evangelisering og misjon, ser ut til å være et spesielt mål. Også muslimer rammes.

Ifølge lovene skal misjonæren straffes hvis noen bestemmer seg for å konvertere bort fra majoritetsreligionen. De strengeste straffene gjelder hvis den som skifter tro, tilhører et av landets mange urfolk – som hindu-nasjonalistene hevder at hører til den hinduistiske nasjonen, selv om urfolkene aldri har vært hinduer.

” Staten har ingen rett til å stille spørsmål ved eller kontrollere en persons indre liv.

Konvertering eller re-konvertering til hinduismen er derimot unntatt fra anti-konverteringslovene. I India sier den kristne lederen Vijayesh Lal i det evangeliske kirkefelleskapet EFI at «den eneste formen for tvangs-konvertering i India er 'ghar wapsi-seremonier' der mennesker 'kommer hjem' til hinduismen».

Sikrer makten

Den skjulte begrunnelsen bak lover mot konvertering er frykten, ofte helt ubegrunnet, for at hvis minoritetsgrupper vokser, vil deres økte innflytelse kunne true staten og majoritetsreligionens makt. Anti-konverteringslover er dermed en effektiv måte for stater å kontrollere religiøse minoriteter på.

Fordi kristendommen mange steder er kommet med utenlandske misjonærer, blir kristendommen i noen land sett på som en utenlandsk religion som er uforenlig med nasjonal identitet eller kultur. Kina gjennomfører en hardhendt politikk for å forsøke å tvinge kristne kirker (og muslimske og buddhistiske samfunn) til å tilpasse seg kommunistpartiets ideologi, på måter som åpenbart bryter med tros- og yringsfriehten.

De som velger å forlate majoritetsreligionen og bli kristne, blir i flere land anklaget for å svikte nasjonen og blir til og med sett på som potensielle spioner. Et

eksempel er sjia-islamske Iran der konvertitter til kristen tro (og bahaier) møter helt ubegrunnede anklager om å true nasjonal sikkerhet eller stå i ledtog med utenlandske makter. For iranske kristne som møtes i skjul i husmenigheter, gir troen et helt annet håp enn statens makt gir dem.

Stenger ute

Nasjonal sikkerhet brukes også av en rekke land som unnskyldning for å begrense eller totalt forby arbeidet til utenlandske misjonærer. Siden 2019 har Tyrkia utvist eller utestengt mer enn 140 lovydige og fredelige utenlandske kristne arbeidere og deres familier fra landet. Alle har hatt årelang tjeneste i protestantiske menigheter som samler konvertitter.

Historien om kristen misjon har dessverre eksempler på uetisk misjon – at tro er blitt påtvunget med makt, eller at konvertering har vært en forutsetning for å motta hjelp eller utdanning. Dessverre finnes det globalt eksempler på religiøse aktører som fortsatt bruker slike metoder.

Internasjonal lov krever at folk skal beskyttes mot tvang eller trusler, men innføring av lover som regulerer misjon og konvertering er imidlertid en dårlig måte å håndtere utfordringene på. Risikoen er stor for lover som ender opp med å forby veldedige organisasjoner eller aktiviteter drevet av religiøse samfunn.

Regler for etisk misjon

Ifølge internasjonal lov kan en persons rett til å ha en tro eller endre sin tro eller sitt livssyn aldri være gjenstand for begrensninger. Staten har ingen rett til å stille spørsmål ved eller kontrollere en persons indre liv.

Ulike religiøse aktører erkjenner at misjon ikke skal drives med tvang, manipulering eller andre uetiske metoder. De har derfor formulert felles regler for etisk misjon, i samsvar med internasjonale menneskerettigheter. Et godt eksempel er «Oslo-koalisjonen for tros- og livssynsfrieht» som har utarbeidet «Anbefalte grunnregler for misjonsaktiviteter». Det skal være trygt å tro og trygt å skifte tro – og trygt å møte mennesker som deler sin tro. ■

Les mer

På side 14 og 15 kan du lese om yringsfrieht, blasfemi og hatprat.

På neste side kan du lese om økende vold i India.

KRISTNE ROPAR OM HJELP

Statsminister Narendra Modi leier ei hindu-nasjonalistisk regjering som tapte det reine fleirtalet i valet i fjor. Foto: Shutterstock

På Narendra Modis tiår som Indias statsminister er det rapporterte omfanget av trugsmål og vald mot kristne seksdobla.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Nyttårsaftan sende** meir enn 400 kristne leiarar i India ein hasteappell til president Draupadi Murmu og statsminister Narendra Modi. Dei kravde strakstiltak for å stansa valdelege mobbar som trugar og angrip «kristne samlingar over heile landet» og «terroriserer

lokalsamfunn». Appellen vart kalla eit «rop frå hjarta» og kom etter minst 14 angrep mot kristne i jula:

- Andre juledag blei ein pastor og familien hans i delstaten Uttar Pradesh tvinga til å gjennomføra ikkje-kristne, religiøse ritual.
- 28. desember i Karnataka: Fleire kristne blei bundne fast til eit tre og tvinga til ikkje-kristne, religiøse ritual.
- I nyttårshelga blei to kvinner og ein mann i Odisha bundne fast og banka opp.

«Alarmerande»

– Det mest alarmerande er at angrepa skjedde medan statsminister Modi deltok på julefeiringa på den katolske bispekonferansen i India, seier Vijayesh Lal til Magasinet Stefanus. Han er generalsekretær i Evangelical Fellowship of India (EFI).

– Modi kritiserte angrepa på kristne i Tyskland og på minoriteter andre stader. Men ikkje eitt ord kom ut av Modis munn om veksten i angrep mot muslimar og kristne her i India. Modi teier om valdsbølgja i Manipur der fleire hundre kyrkjer er brende, fleire tusen er jaga på flukt og meir enn 250 liv er gått tapt sidan mai 2023.

Seksdobling av vald

Fram til midten av desember fekk EFI over 720 rapportar om trugsmål, trakassering og vald mot kristne.

Veksten i trugsmål og vald har vore dramatisk sidan Modi og det hindu-nasjonalistiske partiet BJP kom til makta i 2014. Det året vart det rapportert om 127 trugsmål, trakassering og fysiske valdsangrep mot kristne.

Dette er tala på rapporterte og dokumenterte saker. Det reelle talet kan vera klart høgare. I mange samfunn er det frykt knytt til det å rapportera – frykt for fleire trugsmål eller angrep.

” Ikkje eitt ord kom ut av Modis munn om vekst i angrep mot muslimar og kristne i India.

Vijayesh Lal

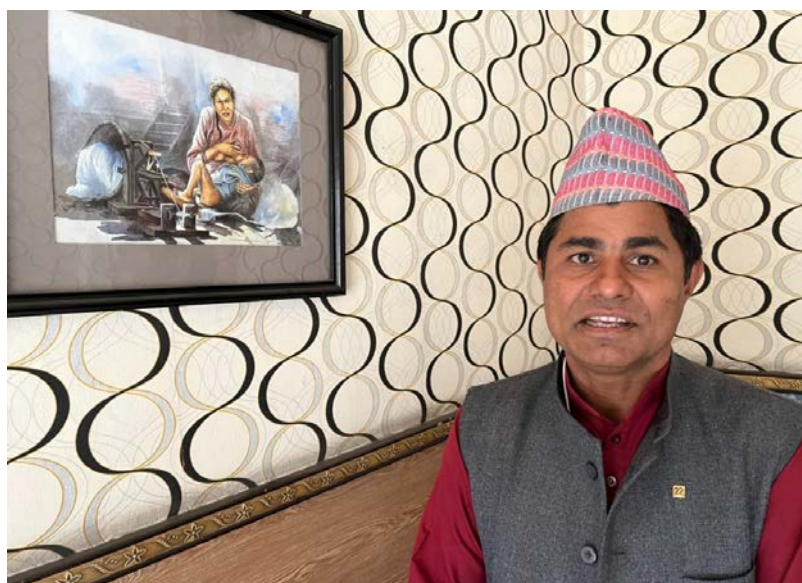
Muslimar har vore utsette både for vald og for Modis svært polariserande retorikk. USAs kommisjon for internasjonal trusfridom (USCIRF) slår alarm: Politiske angrep og vald mot muslimar og kristne får trusfridommen i India til å kollapsa.

Misbruk av lover

Dei kristne leiarane ropar varsku mot fleire farlege tendensar:

- 12 delstatslover mot konvertering blei i 2024 «misbrukt til arrestasjonar og trakassering av over 110 geistlege».
- Det er vekst i hatprat og trakassering.
- Dei kritiserer forsterka krav om at kristne samfunn av dalitar (kastelausa) og urfolk skal nektast gode som i dag er garanterte i Grunnlova for å løfta dei ut av fattigdom.

– Dette vil halda oppe gamal urett og vera diskriminering basert på tru, heiter det. ■

BP Khanal leder kirkelig arbeid for trosfrihet i Nepal. Foto: Johannes Morken

VÆPNET MOBB ANGREP

- **Kristne i Nepal** ble utsatt for flere alvorlige hendelser i julen.
- Pastor Janmejy Bhattarai i Kailali i vestlige Nepal ble arrestert julaften. Han hadde talt på et kirkelig fredsmøte 18. desember. To dager senere delte han evangeliet med skolebarn. Da fikk 35 fattige barn matpakker. Han sitter i varetekt, anklaget for proselyttisme og brudd på loven som forbyr konvertering.
- En gruppe trengte seg inn i en nasareer-kirke i Dhangadhi. De kom fra det hindu-nasjonalistiske partiet Rastriya Prajatantra, som sprer hat mot alle religiøse minoriteter og synger hindu-nasjonalistiske sanger.
- Juledag angrep en mobb på mer enn 100 en kirke i Siraha øst i Nepal. Med hjemmelagde våpen forstyrret de julefeiringen, ødela møbler og vinduer og banket opp pastoren.

– Etter at en time var gått, kom politiet. De trakasserte menigheten i stedet for å gripe inn mot mobben. For en rettferdighet, for en frihet og for et demokrati vi nyter! Be for dem som er angrepet. Be for oss som arbeider for deres frihet. Det å forkynne evangeliet er blitt et tema for juridisk håndheving, det er blitt et juridisk spørsmål. Vi må ikke glemme at religiøse nasjonalister er aktive og at politiet arbeider under press, sier BP Khanal. Han leder Nepal Christian Societys arbeid for trosfrihet. ■

Dhaka, 29. november: Islamistgruppen Hefazat-e-Islam demonstrerer fordi en muslimsk advokat døde i sammenstøt som følge av arrestasjon av en hinduistisk munk.

Foto: Shutterstock

EKSTREMISTER STYRKER SEG

En rekke steder i Bangladesh er kristne pastorer satt under ekstremistenes press: De må vende tilbake til islam – eller bli jaget hjemmefra.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Etter at statsminister** Sheikh Hasina flyktet fra et studentledet, folkelig opprør 5. august, har ekstreme islamistiske partier styrket seg i Bangladesh. De grep sjansen da en overgangsregjering overtok makten.

Hinduene og deres templer er blitt utsatt for en rekke dokumenterte voldelige angrep og trakasseringer. De beskyldes for å støtte Sheikh Hasina som flyktet til sin allierte, India. Islamske ekstremister roper hatefulle slagord mot hinduer i Bangladesh.

Fra India anklager hindu-nasjonalistiske grupper regjeringen i Bangladesh for forfølgelse av hinduer. New York Times skriver at de overdriver omfanget av angrep for å undergrave den midlertidige regjeringen i Bangladesh.

Uansett: Politisk uro og forsterket ekstremisme har skjerpet religiøse spenninger i Bangladesh der minoritetene er under press.

«Dypt mørke»

Hinduer, buddhister og kristne har gjennom et felles råd fornyet sin kampanje for å fjerne islam som statsreligion. De krever beskyttelse. Også kristne er under økende press.

– Bangladesh har de siste månedene beveget seg mot et dypt mørke. Det virker som islamistiske ekstremistpartier og ikke overgangsregjeringen kontrollerer staten, sier Mehedi. Han leder Stefanusalliansens partnerorganisasjon i landet. Av sikkerhetsgrunner bruker vi ikke hans egentlige navn.

En annen kilde, som heller ikke våger å bli identifisert, understreker uroen:

– Islamistpartier og moskéledere er aggressive i kampen for å gjøre Bangladesh til et land for muslimer.

” Vi er redde – for hva som skjer med våre familier og troende venner.

Kilde i Dhaka, Bangladesh

Ja, det er politikere som sier at Bangladesh skal være et land for flere religioner, men de gjør ikke noe.

Forfulgt

Mehedi forteller at «fire av våre brødre» i fjor høst ble forfulgt av islamister og moskéledere i ulike distrikter.

En av dem, pastor M, har forkynt evangeliet om Isa (Jesus) blant muslimer i mange år og etablert huskirker.

– Siden den forrige regjeringen var nokså liberal overfor hinduer, buddhister og kristne, våget mullahene ikke å forfølge pastor M. Men om kvelden 29. november ble han angrepet da han delte troen med familien til en venn. Han ble dratt ut av huset og banket opp. Naboene hørte skrikene og reddet ham. Men han fikk en trussel: Dersom han ikke hadde forlatt landsbyen innen soloppgang, ville han bli drept. Nå har pastoren og familien hans søkt beskyttelse hos hans svigerforeldre i et annet distrikt, forteller Mehedi.

Pastor S bor i et distrikt der islamistpartiet Jamaat-e-Islami har sterkt fotfeste.

– I slutten av oktober kom en gruppe. Da de ikke fant ham hjemme, ble faren hans truet: Hvis han ikke overga sønnen innen neste dag, ville huset bli brent ned. Vår bror gjemmer seg i et avsidesliggende område. Foreldrene er ekskommunisert, i ekstrem nød siden faren nå nektes arbeid.

Mehedi legger til: – Be for dem. Be for oss. Be om hjelp til dem som sliter under skyhøye levekostnader. Alle våre brødre og søstre er fattige.

«Vi er redde»

Vår andre kilde bor i hovedstaden Dhaka. Der har det ikke vært angrep.

– Men vi er likevel redde – for hva som skjer med våre familier og troende venner i andre distrikter, og for hva som kommer til å skje med Bangladesh, sier hun.

I et distrikt kjenner hun en gruppe som kom til kristen tro fra islamsk bakgrunn – noen for mange år siden, andre nylig. Like før julaften ble de kalt inn til moskéen.

– De ferske kristne ble presset tilbake til islam. De andre nektet. Like etter nyttår ville moskéledere samle en mobb mot disse. De troende gikk da til

politistasjonen og sa at de trodde på Isa av helt fri vilje. Politiet stoppet mobben. Men de troende er nå utestengt fra basarene og får ikke handle. Det er klart de er redde.

Vår kildes menighet har bedt for dem.

– Vi må finne ut hva mer vi kan gjøre.

Tidligere trengte vi ikke tenke på dette. Nå er situasjonen dessverre en helt annen. ■

■ Bangladesh

- Folketall: 174 millioner
- Muslimer: 91 prosent
- Hinduer: 8 prosent
- Buddhister: ca 0,6 prosent
- Kristne: ca 0,3 prosent
- Andre: ca 0,1 prosent

Quiz for de forfulgte

Hva vet du om landene og temaene Magasinet Stefanus skriver om?

India

1. Når ble India selvstendig?
2. Hva var landet frem til dette året?
3. Hva heter hovedstaden?
4. Hvor mange innbyggere og delstater er det i India?

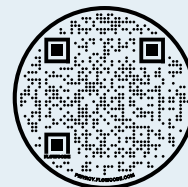
Sentral-Asia

5. Hva heter de fem landene vi kaller Sentral-Asia?
6. Kan du minst tre av hovedstedene?
7. Når ble disse landene selvstendige? Og hvorfor?
8. Kasakhstans største by Almaty er kjent for sin skøytebane. Hva heter den?

Blasfemi

9. Har Norge en blasfemilov?
10. Hvilke av disse landene har ikke en blasfemilov?
 - a. Sverige
 - b. Danmark
 - c. Pakistan
 - d. Finland

Skann QR-koden med kameraet på mobilen og finn fasiten.

Samla inn til barn i Egypt

Konfirmantane i Hjelme og Blomvåg i Øygarden utanfor Bergen var 3. desember ute med bøsser til inntekt for arbeidet som Stefanusalliansen støttar blant koptarane som lever under svært vanskelege forhold i «søppelbyane» i Kairo i Egypt.

Etter bøsseaksjonen kom konfirmantane kalde, men i godt humør tilbake til Blomvåg kyrkje. Der venta det vaflar og kakao. Bøsseberarane kunne fortelje om stort sett hjarteleg mottaking. Nokre var til og med blitt inviterte inn på brus og sjokolade.

Resultatet blei nokså likt som i 2023: 34 500 kroner. Det vert litt mindre i bøssene for kvart år, men heldigvis tilsvarande meir på Vipps.

Konfirmantane set eit koptisk kors på handledet, slik kristne i Egypt gjer. Foto: Hjelme og Blomvåg kyrkjelyd

Julekort til Stefanusbarna

Nora Giskegjerde frå Ostereidet i Nordhordaland måla i fjor haust kort med julemotiv til inntekt for Stefanusalliansen. På Instagram-kontoen «Sendblessing» kunne folk kjøpa kort. Før jul samla ho inn 1675 kroner til Stefanusbarna i Kairo. I 2025 vil ho mellom anna måla bursdagskort.

– Eg håpar og trur at fleire vil støtte Stefanusalliansen, fortel Giskegjerde.

Nora Giskegjerde målar julekort og bursdagskort for Stefanusbarna i Egypt. Foto: Privat

Eit av julekorta Nora Giskegjerde måla og selde på Instagram. Foto: Privat

Vekst i gaver

Stefanusalliansen fikk ordinære gaver på cirka 34,9 millioner i fjor, viser foreløpige tall. Det er en økning på cirka 1,6 millioner eller nær 5 prosent fra 2023. Gaveinntektene ble rett i overkant av årsbudsjettet for ordinære gaver. Stefanusalliansen retter en hjertelig takk til alle givere.

Sterke møter med unge kristne i Tyrkia

Joar Håvik og jeg fikk besøke kirken som Stefanusalliansen støtter i Antalya i Tyrkia. Hovedpastor Ramazan Arkan fortalte om veksten, fellesskapet og velsignelser de opplever. Samtidig delte han utfordringene i et land som gjør det vanskelig å bygge menighet. Medlemmer i kirken har mistet jobbene sine fordi de har valgt kristen tro, andre har mistet kontakt med familien.

Vi fikk delta på bønnemøte, ungdomsmøte og festgudstjeneste med dåp. Under gudstjenesten var kirkesalen så full at jeg endte opp på gangen.

Det gjorde inntrykk å høre vitnesbyrdet til en på min egen alder, en som var i gang med å fortelle familien at han har blitt kristen. Moren hadde tatt det veldig tungt. Nå skulle han fortelle det til faren, som er den som bestemmer om familien skal bryte kontakten.

– Det fantastiske budskapet om frelse i Jesus blir for mange avskyelig. Tyrkere skal være muslimer; er du ikke muslim, blir du sett på som en sviker, fortalte Ramazan.

Det er sterkt å høre om mennesker som vil tro på Jesus selv om de vet at det vil koste.

Møte med unge mennesker i Antalya-kirken i Tyrkia gjorde inntrykk. Foto: Øystein Fure Johansen

TEKST: ØYSTEIN FURE JOHANSEN

Retttferdighet for dem som lider,
kan skimtes når vi ser hva som foregår.

9:41

**BREV FOR
TROSFRIHET**

se hva som foregår
På e-post fra
Johannes Morken

Bli e-postabonntent.
Helt gratis!
Skann QR-koden
og meld deg på i dag.

PRIVACY.FLOWCODE.COM

Bli abonnent

FÅ SISTE NYTT fra kampen for trosfrihet i verden. Ca. hver 14. dag får du det viktigste fra nyhetsbildet og Stefanusalliansens partnere rett i din e-postkasse.

PÅMELDING: kampanje.stefanus.no/brev-for-trosfrihet
eller skann over QR-koden med mobilkameraet ditt og meld deg på.

Forfølgelse av kristne i India har eksplodert

«Ingen blir diskriminert på grunn av tro i India.»

– Statsminister Modi, India.
WALL STREET JOURNAL

Foto: iStockphoto

2. juledag 2024

Julematen var akkurat spist opp og julefreden var i ferd med å senke seg, men de var enige om at det var plass til en kakebit. Chavi og Devika reiser seg smilende for å hente kakene. Plutselig hører de et brak. Inngangsdøra til huset gir etter og inn stormer en mobb av ekstreme hindu-nasjonalister. **De tror de gjør nasjonen og troen sin en tjeneste ved å angripe kristne.** Skjellsord og forbannelser spyttes ut før noen menn drar Chavi og Devika ut av huset. De blir brutalt banket opp og bundet til en påle. Noen tar kakene de har bakt og smører dem utover ansiktene deres.

Chavi og Devikas historie er bare én av mange hendelser rapportert inn til Stefanusalliansens partner i India i 2024. Forfølgelse av kristne i India har rett og slett eksplodert. **Flere hundre kirker er brent ned, tusenvis er jaget på flukt.** Det handler om mennesker som opplever grusomme overgrep og vold. De frykter for livene sine på grunn av troen sin. Politiske krefter i India forneker det som skjer.

Denne uretten må frem i lyset og dokumenteres! Å rapportere om det som skjer, er helt avgjørende for å få verden til å reagere og presse den indiske regjeringen til å beskytte grunnleggende rettigheter som trosfrihet og menneskeverd. Men registreringen og rapporteringen krever ressurser, og vi trenger din hjelp.

Den alarmerende økningen i vold mot kristne og andre minoriteter forteller at vi må handle nå! Når overgrepene blir dokumentert, kan sannheten ikke fornektes.

Vil du hjelpe?

En gave fra deg vil bidra til at vår partner i India kan gi ofrene en stemme og stoppe trosovergrepene.

Gaveeksempel:

Bidra til trykking og publisering av én trosovergrepsrapport i India:

kr 380,-

Gaveeksempel:

Gi opplæring av én person i å dokumentere brudd på trosfrihet:

kr 1150,-

Gaveeksempel:

3 måneders lønn, til en modig "bevisinnsamler" som jobber med trosovergrep:

kr 5100,-

vopps

til 19013
- merk med:
Hjelp

PS: Alle gavestørelser bidrar til kampen for rettferdighet!

Overskytende midler vil gå til arbeidet for de forfulgte i Sør-Asia. Ved å gi en gave godtar du Stefanusalliansens personvernerklæring: stefanus.no/gi-gave/personvern/

